

El rector Ortí - Levante - 12/09/2018

EL RECTOR ORTÍ

Josep Vicent Escartí

► Vicent J. Escartí@uv.es

Membre de la nissaga de buròcrates al servei de la ciutat de València, **Francesc Ortí i Figuerola** (València, 1695-1735) fou fill del també escriptor **Josep V. Ortí** i nebot del poeta **Francesc Figuerola**. Estudià a la Universitat de València, on es doctorà en teologia, i va obtenir un benifet a la parròquia de Sant Bartomeu; més tard, ocupà una canongia a la Seu, i va rebre, uns anys després, els ordres sacerdotals. Va destacar, segons els seus contemporanis, en l'oratòria sagrada.

Qualificador del Sant Ofici des del 1725, va estar escollit pels regidors de la ciutat com a rector de la Universitat, el 1728, governant-la durant un trienni. Les obres seues que ens han pervingut són, bàsicament, sermons de caire apològic, alguns dels quals, per tractar de persones conegudes directament per l'autor, poden tenir més interès.

Molt més important és el text que publicà mentre va ocupar el càrrec de rector de la universitat, *Memorias históricas de la fundación y progressos de la insigne universidad de Valencia* (Madrid, 1730), i que és un estudi seriós del passat de la institució on l'autor fa servir les fonts al seu abast, tant bibliogràfiques com arxivístiques.

El llibre fa un recorregut per l'Estudi General des dels seus orígens i de la seua normativa, fins a referir diversos aspectes que podriem qualificar com relacionats amb les "glòries" universitàries valencianes. En aquest últim bloc destaca especialment el llarguíssim capítol que conforma un extens catàleg ordenat cronològicament -segons la data de mort-, de personatges il·lustres que havien mantingut una relació directa amb la universitat valenciana. Les entrades biobibliogràfiques, resulten més interessants quan es tracta de persones conegudes pel mateix autor, o pròximes a ell en el temps. Però, l'esforç de conjunt no és gens menyspreable.

A la fi del volum s'adjunta un apèndix documental (*Bulas y privilegios reales de la Universidad de Valencia ...*), on trobem les transcripcions d'una butlla d'**Innocent IV**, un privilegi d'**Alfons III**, dues butles d'**Alexandre VI** (una d'elles, la de la creació de la universitat), el privilegi de fundacional de **Ferran II d'Aragó**, dues butles de **Sixt V**, una altra d'**Urbà VIII** i, finalment, una d'**Innocent X**. L'obra, per cert, és accessible on line, a la Biblioteca Valenciana Digital, que tant de servei fa -com altres de l'estil- als que treballem aquestes coses i als lectors -pocs- curiosos en el nostre passat.